

अथ स्फ्यमुद्यम्याह प्रोक्षणीरासादयेध्मं बर्हिरुपसादय सुचः संमृडि १) पत्नीऽ
संनद्याज्येनोदेहोति यदीहेत् ॥ ३४ ॥ अथ अग्नीत्कर्तृकप्रोक्षणीधारणानन्त-
रमध्वर्युर्वादि प्रैषवचनमिहेत् तदा प्रोक्षणीषु वेदिमध्येऽग्नीधा धार्यमाणासु वेदेः
सकाशात्स्फ्यमुद्यम्य हस्तेनोर्ध्वमुत्पाद्याग्नीध्रं प्रति प्रोक्षणीरासादयेत्यादिमाज्येनोदे-
होत्यन्तं प्रैषं ब्रूयात् . यदि प्रैषं दातुं नेहेत् ततो न ब्रूयात् स्वयमेवाग्नीध्रो
ऽप्रेषितोऽपि आहूतनादिवत्प्रोक्षण्यासादनादि २) कुर्यात् तेषामग्नीध एव कर्तृव-
मिति हरिस्वामिनः . अन्ये त्वप्रैषपक्षे अध्वर्युर्कर्तृवमाहुः स्वयमेवाध्वर्युर्वेदेदमतः
कर्म कर्तव्यमिति काण्वपाठात् । पत्नीशब्दस्यानेकपत्नीकेऽप्यनूहः एकवचनान्त-
स्यैव समाम्नानात् न प्रकृतावपूर्ववादिति न्यायात् । अथशब्दो धार्यमाणास्वेव
प्रोक्षणीषु सर्वप्रैषाणां प्रापणार्थः अन्यथा (एकैक)प्रैषसमनन्तरमेव (एकैक)प्रैषा-
र्थानुष्ठानस्य सर्वत्र न्याय्यत्वात् . तन्मा भूत् . सर्वप्रैषानन्तरमासादनं यथा स्यादि-
त्येवमर्थोऽथशब्दः ३) । वरुणप्रधासेषूहः इध्मौ बर्हिषी आज्याभ्याम् . गृहमेधी-
यायाम् सुचम् . उपसदि सुचौ . अनेकयज्ञमानके बह्वीषूदवसानायासु इध्मा-
न्वर्हिषि आज्यैः ।

यथाप्रेषितमन्यः पराधिकारात् ॥ ३५ ॥ अन्यश्च प्रैषं करोति परात्
परमन्यमेवाधिकृत्य प्रैषः प्रवर्तते न हि कश्चिदात्मानं प्रेषयतीदं कुर्विति ।
अध्वर्युः प्रैषार्थेऽग्नीध्रश्च प्रैषऽइति प्राप्तऽआह .

स्वयं वाविरोधात् ॥ ३६ ॥ स्वयं वा अध्वर्युरेव प्रैषे स्यात् अर्थादग्नीत्रै-
षार्थे ४) . न ह्येवं क्रियमाणेऽपि समाख्या विरुध्यते . कुतः तत्प्रयोजको हे-
तुश्च चकारात्कर्ता चेति प्रयोजकत्वस्यापि कर्तृवस्मरणात् इतरथा तु पदार्थ-
मात्रकर्तृत्वात्प्रैषे समाख्या बाध्येत ।

सम्प्रैषावचनाच्च ॥ ३७ ॥ सम्प्रैषेषु अध्वर्योर्वचनाच्चाध्वर्युरेव प्रैषे स्यात् .
यदि चाग्नीदग्नीन्विहरेत्यादौ (१. ७. ५.) अपि चाध्वर्यो प्रोक्षणीरासादयेत्येवं सम्प्रैष-

१) 'मृडि १. ३. २) 'णोरासा' २. ३) प्रोक्षणीधारणानन्तर्यप्रश्नार्थोऽथशब्दः . पञ्च
प्रैषाः सावसाना इति वैद्यनाथमिश्राः Mahād. ४) अप्रैषं कर्म स्वयमेव कुर्यात् Mahād.
यच्च कर्काचार्येणाभ्यधायि प्रैषार्थेऽध्वर्युः प्रैषेऽग्नीदिति तदत्यन्तवाचकस्वभावतयाचिरंतनव्या-
ख्या (? विरंततव्यख्या Cod.) Ananta.